

Karawankenbote

Verlag und Schriftleitung: Klagenfurt, Bismarckring 13, Postfach 115 / Bezugspreis (im voraus zahlbar) monatlich RM 1.— frei Haus (einschließlich RM 0.20 Zustellgebühr)
Abbestellungen der Zeitung für den nachfolgenden Monat werden nur schriftlich und nur bis 25. des laufenden Monats angenommen

Nr. 68.

Krainburg, den 30. August 1944.

4. Jahrgang

Mnogi stotisoči za fronto in oboroževanje

Novi ukrepi v svrhu totalnega vojskovanja

Ostra določila na vseh področjih, ki docela ustrezajo zdravemu občutku naroda

Berlin, 29. avgusta. Pred tednom objavljeni in med tem že začeti ukrepi v svrhu totalnega vojskovanja so imeli že marsikak lep uspeh. Vojski so postali prosti za fronto, roke za oborožitev. Kljub temu je bilo nemškemu narodu jasno, da pomenijo doslej izdane navedbe samo začetek. Vsak izmed nas ve, da moramo napeti sedaj svoje skrajne sile, če se hočemo vzdržati v boju za svoj obstoj. Tudi v tem je naša moč, da nas ne vodijo občutki, ampak da lahko jasno spoznamo vsakokratno situacijo, da potem iz nje izvajamo potrebne posledice brez vsakega nagibanja h kompromisom. Vsak Nemec je za to pripravljen ubogati vsako navodilo, ki pomeni ojačenje potenciala naših sil. On ve, da je to, kar se danes odredi, ne samo za oči, ampak da tudi dejansko učinkuje za vojskovanje. Vsak je pa tudi prepričan o tem, da se bremena, ki se morajo naložiti nemškim ljudem, pravično razdele.

Reichsbevollmächtigter für den totalen Kriegseinsatz (državni poverjenik za totalno vojno službo) Reichsminister dr. Goebbels sporoča:

Celotna nemška prosveta se je tudi v petem letu vojne vzdrževala v obsegu, ki ga druge vojskujoče se države niso dosegle niti za časa miru. Vsem ko so Anglija in Zedinjene države že kmalu po začetku vojne ustavile svoje najpomembnejše opere, orkestre in druge prosvetne zavode, se je odvijalo kulturno življenje v Nemčiji doslej v normalnem, deloma celo v ojačenem obsegu. Zaradi totalne vojne službe nemškega naroda pa so tudi na tem področju neizogibne globoko segajoče omejitve.

V bodoče bo dal vojakom na fronti in tvojim ljudem v domovini razvedrilo in priobčeval kulturne dobrine v bistvu samo še film in radio. Ta dva dojameta z najmanjšo potratno ljudi in materiala čim najširše kroge našega naroda.

Zatvoritev gledališč

V podrobnostih je odrejeno:

Do 1. septembra se morajo zapreti vsa gledališča, vsi varietej, kabareti in gledališke šole. Dotične strokovne skupine ter zasebni pouk za gledališče, petje in ples se ustavijo. Vsa cirkuska podjetja se razen malega števila, ki je potrebno, da se ohrani stalež dragocenih živali, ustavijo.

Moči, ki postanejo proste, se dodele, v kolikor so uporabne za vojno, bojujoči se čet. Vsi drugi se uporabijo pri oboroževanju in vojni proizvodnji.

Vsi orkestri, glasbene šole in konzervatoriji ustavijo svoje umetniško delovanje razen nekaj malih vodečih glasbenih zborov, ki jih nujno potrebuje tudi radio za izvedbo svojega programa. Njihovi člani bodo na enak način, kakor ansambli ustavljenih gledališč dodeljeni oboroženi sili, odnosno bodo uporabljeni pri oboroževanju.

Na področju likovne umetnosti se v isto svrhu ustavijo umetnostne razstave, tekmovanja, akademije, umetniške visoke šole, kakor tudi zasebne umetniške in slikarske šole.

Ustavitev v slovstvu

Celotno leposlovno, zabavno in slšno slovstvo se ustavi, ostanejo samo še prirodoslovno in tehnično slovstvo, knjige za oboroževanje in šolske knjige ter nekatera dela političnega standarda. Tako se lahko ustavijo številna založništva in mnoge strokovne moči bodo proste za oborožitev.

Dnevno časopisje se še dalje omeji. Izvršiti se morajo dalekosežna združenja. Razen nekaj važnih časopisov se omeji obseg dnevnikov na štiri strani in načini izhajanja na šestkrat v tednu.

Tedensko izhajajoči ilustrirani časopisi z različnimi naslovnimi listi se ustavijo, razen časopisov »Illustrierter Beobachter« in »Berliner Illustrierter«.

Vsega skupaj bodo po ustavitvah in omejitvah na teh področjih prosti mnogi desetstotni deloma visokovrednih strokovnih moči za vojnovazna dela oziroma za fronto.

Ustavitev oskrbe čet po KdF

Oskrba čet, ki jo je izvrševala NSG »Kraft durch Freude«, se ustavi. Ustavi se lahko za enkrat okrog 200 gostovanj, koncertnih agencij, gledaliških podjetij, zaprejo službene mesta KdF v zasedenih ozemljih ter vsi umetniški domovi, ustavijo vse turneje in omeji oskrba oboroževalnih delavcev iz skupnih teborišč.

Prosvetna oskrba frontne čete se naj zameji z oblikovanjem sporedov raznih naših vojaških radioodajnih postaj, ravno tako nadaljnja oskrba čet s filmi.

Zatvoritev šol

Reichsminister für Wissenschaft, Erziehung und Volksbildung (državni minister za znanstvo, vzgojo in ljudsko prosveto) je sestavil obsežen program, za omejitve oziroma ustavitve številnih naprav na celokupnem pod-

ročju vzgoje. Do nadaljnjega bo zaprta cela vrsta poklicnih šol, ki ne služijo neposredno vojnovaznim svrham, kakor na primer gospodinske in trgovske šole. S tem bodo prosti mnogi desetstotni mladeničev in deklet, katerih tovariši in tovarišice so že davno v vojni službi, in ravno tako bo prostih več tisoč učnih moči. Tudi na visokih šolah se izvrše dalekosežne omejitve raz vidika vojne nujnosti, s čimer bo lahko prišlo več desetstotsov dijakov in dijakinj iz strokovnih področij, ki niso neposredno važna za vojno, do službe v oboroževalni industriji. Vsega skupaj dojamajo predvidene odredbe na področju državnega vojnega ministrstva več stotisoč delovnih moči.

Skupna karta za živila

Z začetkom 68. dodelitvene periode dne 16. oktobra 1944 bo uvedena nova skupna karta za živila. Ta združuje najvažnejše, doslej ločeno izdane karte za kruh, meso, mast itd. S tem se bo prištedilo okrog 300 milijonov živilskih kart za vsako dodelitveno periodo.

Novi višek ofenzive z »V 1«

Iluzorična britanska obramba — Priznavajo „najhušje“ udarce po obstreljevanju

Stockholm, 29. avgusta. Ofenziva z »V 1« je v četrti dosegla nov višek. Jakost nemškega povračilnega obstreljevanja je po britanskih poročilih prekosila vse, kar je bilo doslej in postavila angleško obrambo, ki je opravljala najvišje ture, pred nerazrešljivo nalogo. Skoraj nepretrgoma so tulile nemške »leteče bombe«, ne da bi jih mogle zadržati protiletalsko topništvo in eskadre lovcev, proti Južni Angliji. Angleške oblasti niso mogle tajiti povečane silovitosti te ofenzive. Angleška poročevalska služba se prvokrat odkar se je pričelo obstreljevanje z »V 1«, poslužuje izraza, da gre za posebno »hude« udarce po obstreljevanju.

Kaj to pomeni, lahko okolje samo presoja, ko angleška vladna mesta od 13. junija stalno utajajo učinek škode in ga slepe, a vendar lahko približno ugane resnico iz številnih ameriških in tudi angleških pričeval. Že doslej so bili dnevniki in pa ponočni

napadi orožja »V 1« veliko več, kakor samo živčna nadloga, postali so obremenba vsega javnega in zasebnega življenja, potrata sil pri proizvodnji in prometu, naraščajoč civilni in vojaški problem. Če se je sedaj še stopnjevala teža napadov in jo v tej obliki mora priznati celo angleška stran, je to ravno v tem stadiju vojne več kakor samo dogajanje na periferiji. Sicer ne more nihče točno zasledovati, kaj se dogaja v Angliji. Za to je preveč hermetična zapore, ki jo je napravila angleška vlada okrog otoka. Toda nadaljevanje in stopnjevanje nemških povračilnih udarcev ne učinkujeta težko samo materialno, ampak še prav posebno dalekosežno moralno. Kljub vsem brezdomnim krizam in reakcijam vztraja nemško vojskovanje žilavo pri cilju, ki ga je jasno spoznalo. Ne da bi se dala vplivati po premenljivih, besnečih bojih na kopnem in v zraku, tolče nemška pest na izredno občutljivo točko nasprotnika.

Atmosfera na Balkanu je izredno napeta

Romunija je postala bojišče — Popolna zasedba brez določenega roka — Grki v pregnanstvu zahtevajo zasedbo Bolgarije

Berlin, 29. avgusta. Iz poročila oborožene sile se da lahko spoznati, kako so se po izdajstvu romunskega kralja razgibale fronte ob Prutu in Seretu in kako vdirajo motorizirane sovjetske bojne sile še dalje v državo. Ob tej uri bi izdajalskega kralja že morala peči vest, če ima kaj čuta poštenja, ali če more spoznati popoln obseg sovjetskih pogojev kapitulacije.

Moskovska brzojavna agencija »Tas« objavlja sedaj pogoje premirja, ki so bili aprila meseca 1944. priobčeni maršalu Antonescu in ki odstranijo zadnji dvom o usodnem učinku boljševiške invazije: Besarabija in Bukovina pripadata zopet Sovjetski zvezi. Vso državo zasedejo boljševiške čete, katerim je zajamčena absolutna svoboda premikanja. Romunske čete se zavežejo, bojevali se na strani Sovjetov in iti z vojsko nad Ogrsko.

Kakor se je lahko pričakovalo, je maršal Antonescu odklonil moskovski diktat, ki je enak popolni in brezpogojni izročitvi države. Kralju Mihaelu ni bil nobeden izmed teh pogojev ponizeval dovolj, da ga ne bi sprejel, čeprav bi vsaj za njim stoječa dvor na klika morala razumeti, da se izvrši zasedba države po Sovjetski brez določenega roka in da ni Moskva nikakor prisiljena, da bi državo zopet izpraznila.

Vrnili se bodo najhušji časi turškega gošpstva, ko je bil Romun izobčen in života-

rfl v bedi in revščini, če se izročitev Romunije izvrši na predviden način. Ni pa še gotovo, če se bo Kremeľ danes zadovoljil s tem, kar je bil zahteval v aprilu. V izdajalskih dvornih krogih so morda smatrali, da so pogoji iz aprila tudi še danes veljavni, toda tega Sovjeti z nobeno besedo niso dognali, tudi sedaj ne, ko je poročilo »Tas« stvar razkrilo. Kralj Mihael se je praktično brezpogojno vdal.

Njegov stričnik Peter v Londonu, bivši jugoslovanski kralj, je tudi opustil vsak nadaljnji diplomatski odpor proti Kremlju. Ko je »šef njegove vlade« priznal Tita kot vrhovnega poveljnika in vodjo tolp hkrati legitimiral kot začasnega načelnika vlade kakšne bodoče Jugoslavije, je bil s »kraljevim dekretom« odstavljen general Mihajlovič. Od 1942. leta je bil vojni minister in vrhovni poveljnik srbske uporniške armade. Danes ga Karadjordjevič brez zahvale izločijo — kakor je ukazala Moskva.

Ti dogodki morajo vsem narodom na Jugovzhodu, ki so še varni pred prijemom Sov-

Kaj pravi Anglija sama

Morda v času, ko se Anglija z nekim uspehom trudi, da bi svojo vojaško moč porabila proti Reichu, ni umestno govoriti o njenih slabostih. Ni tudi pravi namen teh izjav, da bi se z evropskega stališča osvetlila položaj Anglije, temveč Angleži naj sami pridejo do besede in izjavijo, kakšne možnosti pripisujejo svoji deželi in njeni bodočnosti in kako ocenijo njeno možnost med obema zaveznikoma Sovjetsko Rusijo in Zedinjenimi severnoameriškimi državami.

Eden izmed bistvenih osnovnih pogojev britanskega življenja, da narodnega obstoja sploh, je bilo bogastvo Velike Britanije. Svet se je navadil na to, da je Anglija obvladala svetovni trg in da je kot narod upnikov imela odločilen pomen. Danes se že vedno bolj in bolj uveljavlja spoznanje, da se bo Anglija morala v bodočnosti zadovoljiti, pa naj se konča vojna kakor hoče, z mnogo bolj skromno vlogo.

Smuts, eden izmed najstarejših in najbolj skušenih državnikov empira, je izrazil to spoznanje, ko je 25. novembra 1943. pred odhodom empira britanskega parlamenta med drugim dobesedno izjavil: »Gledano z materialnega in gospodarskega stališča, bo Anglija revna dežela. Anglija je žrtvovala vse in ni nič zadržala v rezervi. Od njenih zemeljskih dobrin ne bo preostalo nič.« Poslanec delavske stranke Chiwell je v aprilu 1944. izrečno potrdil izvajanja Smutsa: »Seveda bomo revna dežela, seveda bodo naše ovseve stale na razgibanih tleh; seveda bomo imeli zmanjšani življenjski standard za naše prebivalstvo; seveda bomo postali drugorazredna gospodarska sila, ako ne bomo napravili potrebnih korakov, da vse to preprečimo.«

V februarju 1944. l. je britanski minister za prehrano polkovnik Llewellyn v svojem govoru v Oxfordu priznal sledeče: »Mi smo praktično svoje prekomorske pomožne vire izčrpali in vidimo razen tega, kako pred našimi očmi vedno bolj upada izvozna trgovina. Naše trgovsko brodovje je mnogo manjše kakor preje, in mi že dalj časa nimamo več največjega trgovskega ladjevja na svetu.« Llewellyn je nadalje izjavil, da bo Anglija v bodočnosti samo po največjih naporih moči lahko dobila dovolj tekočih deviz, da bi plačala živila in surovine, ki jih potrebuje industrija, in je izjavil dobesedno: »Mi ne moremo več dolgo izkoriščati žepov naših prijateljev.«

Junija 1944. je sporočil britanski zakladnik kancelar sir John Anderson britanski Spodnji zbornici, da je ostala od 3.6 milijard, ki so bile približno v začetku vojne naložene v inozemstvu, še polovica, to se pravi okoli 1.8 milijarde. Ta znesek predstavlja seveda samo nominalno vrednost. Sedanja vrednost

jetov, služiti kot trajno svarilo, ker jim sicer prete kaotične razmere, kakršne so bile prej značilne za Balkan. Londonski in kairski Grki v pregnanstvu že mislijo, da lahko postavijo svoje zahteve, seveda v prvi vrsti proti Bolgariji. Zahtevajo zasedbo Bolgarije, naložitev reparacij in izročitev bolgarskih ozemelj do gorskih prelazov Rhodopov.

Zelje se sedaj prekučujejo, zelo močna nervoznost se razširja. Največ pozornosti pa vzbujajo Čehi v pregnanstvu, ki so odposlali novo delegacijo v Moskvo po nadaljnja navodila. Zaenkrat je to odposlanstvo še prikrojeno parlamentarno, s komunisti, socialdemokrati, agrarci in beneševci, toda v bistvu gre samo za boljševike, za izkoreninjenje, pobegle, ki žive od tega, da ostane Evropa bojišče, če že ne more takoj postati sovjetska.

Zrak na balkanskem prostoru je danes poln razburjenja. V tej fazi vojne se odloči, ali hočejo ostati podonavski narodi evropsko-zapadnjaški, ali pa hočejo priti zopet pod azijsko palico. Mali kralji na Balkanu nimajo formata, da bi rešili svoje narode. Pri Petru in Mihaelu se vidi, da so kronane glave slabe in slepe, nacionalne skupine si morajo torej same pomagati, da obvarujejo svoje narode pred povratkom pod mongolski jarem.

teh ostankov naložb znaša verjetno samo 500 do 600 milijonov, to se pravi, da tekoče obresti predvidoma ne znašajo več kakor 20 do 40 milijonov letno nasproti dohodkom iz obresti inozemskih naložb v višini 220 do 250 milijonov pred vojno.

Ce Anderson trdi, da ima Anglija še polovico svojih inozemskih naložb, ima s tem formalno, kakor se zdi, prav, toda on predvidno zamolči, da je Anglija razen teh odstopov svojega inozemskega premoženja napravila še v inozemstvu in v deželah empira kratkoročne dolgove v funtih. Te kratkoročne nove zadolžitve naj bi namreč služile kot izhod, da bi se preprečila popolna razprodaja britanskega inozemskega imetja in s tem je to imetje po kraškoročni novi zadolžitvi neposredno obremenjeno. Dne 7. julija 1944. je izjavil lord Keynes, predsednik britanske delegacije mednarodne valutarne konference, da cenil vojni dolg Velike Britanije v inozemstvu pri koncu leta 1944. na 12 milijard dolarjev. Rekel je dobesedno: »Nimamo sredstev, da bi 12 milijard mogli napraviti razpoložljivih.« Resnično se je že v dosedanjem poteku vojne spremenil položaj Anglije kot močnega države upnikov v narod dolžnikov. Pri tem niso vzeti v obzir dolgov, nakupa v dosedanj višini 1,3 milijarde funtov nasproti Zedinjenim severnoameriškimi državam.

Tudi v političnem oziru se je v Veliki Britaniji v teku vojne veliko spremenilo. Tudi tukaj se je država upnikov spremenila v narod dolžnikov. Dejstvo, da je zunanje-politična iniciativa Anglije prešla na Zedinjene severnoameriške države in Sovjetsko zvezo, so spoznali mnogi Angleži in ga kritizirali. Britanski poslanec v Spodnji zbornici Bevan (delavska stranka) je zunanjo politiko Zedinjenih severnoameriških držav v aprilu 1944. označil kot »britansko politiko 19. stoletja, uporabljeno v današnjem času«, to se pravi, Zedinjene severnoameriške države delajo isto, kar je delala Anglija v 19. stoletju: one gredo brezobzirno preko pravic drugih narodov, tudi svojih zaveznikov.

V Angliji se pritožujejo nad tem, da si nihče prav ne upa, da bi se zoperstavil, če v Zedinjenih severnoameriških državah govorijo o ameriškem stoletju, če Zedinjene severnoameriške države prijavljajo največje zahteve glede civilnega zračnega prometa za čas po vojni ali če objavljajo svojo nakano, da bodo anektirale britanska oporišča za vse večne čase. Časopis »Daily Mail« je glede tega izjavil v aprilu 1944. l., da ni dovolj, če se strpljivo sprejemajo udarci, temveč je treba, da se tudi vračajo. Dne 8. 4. 1944. je izjavil Ferdinand Tüchler v angleškem tedniku »Spheres«, da je britanska zunanja politika napravila nasproti Zedinjenim severnoameriškimi državam sledeče priznanje: »Samo tako nadaljujte, mi se damo privezati na vrv.« On je menil, da se je Whitehall v tem oziru nasproti Zedinjenim severnoameriškimi državam pokazal tako popustljiv, da se je že pač moral naučiti, da govori ameriškano angleščino. Konservativni časopis »Daily Mail« je v marcu 1944. očital britanski vladi, da Anglija ne gre za svojo lastno črto, temveč poskuša enkrat, kakor v primeru Poljske, Sovjetsko zvezo, drugič, kakor v primeru Irske, vodstvo Zedinjenih severnoameriških držav.

Da je neodvisni poslanec delavske stranke Mac Govern jasno spoznal razvoj angleške politike, se je videlo iz njegovih izjav in v Spodnji zbornici v maju 1944. l. On je med drugim izjavil: »Podajamo se v nevarnost, da se bomo gospodarsko predali Zedinjenim severnoameriškimi državam in politično Sovjetom.«

Kaj bi pomenila močna oblast Sovjetske zveze na Vzhodu in zraven še sovjetskorusko ogrožanje britanskega življa v Sredozemskem morju za Veliko Britanijo, to bo

Hudi prodorni boji na Romunskem

Poveljnik trdnjave Brest odklanja vdajo — Žilavi odpor nemških oporišč v Parizu

Oberkommando der Wehrmacht je dne 28. avgusta objavilo:

V prostoru zapadno od Rouena je sovražnik tudi včeraj ostro napadel naše zaščitne čete ob južnem bregu reke Seine, vendar je povsod obležal v strnjem obrambnem ognju. Sovražno mostišče vzhodno od Elbeu smo zadržali z nasprotnim napadom. Ponovni sovražnikovi napadi so tam spodleteli z odstrelom 20 sovražnih oklopnjakov in šest oklopnih izvidniških vozov. Severno od Nantesa je skušal sovražnik razširiti svoje mostišče, vendar je pridobil samo malo sveta, dasi je uporabil močne sile pehote in oklopnjakov. V Parizu se številna nemška oporišča še dalje trdovratno upirajo. Po oklopnjakih podprte nasprotnikove napade iz mesta ven proti severovzhodu smo ustavili z nasprotnimi napadi. V prostoru jugovzhodno od Pariza je sovražnik v silnih bojih potisnil naše čete proti spodnji Marni. Poziv k predaji, ki so ga Severnoamerikanci poslali poveljniku trdnjave Brest, je bil odklonjen. Nato je sovražnik prešel včeraj z močnimi silami pehote in oklopnjakov v velik napad. Boji so tekli dneva postali vedno silnejši. Posadka Bresta pa je z učinkovito pomočjo baterij vojske, mornarice in protiletaskega topništva odbila vse napade. Sovražnik je imel visoke krvave zgube in zgubil sedem oklopnjakov. Nekaj krajevnih vdornih mest na bojiščih pred trdnjavo smo zajeli. Naša premikanja v dolini reke Rhone potekajo po načrtih. Izjavljamo se je več nasprotnikovih poskusov, da bi z vzhoda sem dobili v posest cesto v dolini. Bojni brodovi in brzi čolni so na morju zapadno od Fécampa v trdi bitki proti močno zavarovani skupini križark potopile enega sovražnega rušilca in en brzi čoln. Dve lastni vozili smo zgubili, druga so bila poškodovana. Pred južnofrancosko obalo so italijanska bojna sredstva s torpedi pogodila in težko poško-

dovala neko sovražno križarko. V francoskem prostoru smo v boju ugonobili 174 teroristov.

Hudo povračilno obstreljevanje z »V 1« se vrši na London.

V Italiji je sovražnik v odseku reke Arno izvršil več brezuspešnih izvidniških sunkov. Ob jadranski obali so bili brez uspeha nočni napadi nasprotnika.

Na Romunskem se naše čete na obeh straneh Spodnjega Pruta v hudih bojih prebijajo naprej. V daljšem sunku proti jugu in zapadu je sovražnik prekorčel reko Seret in kljub srditi obrambi naših čet vzel Focsani. Zgubil je tam številne oklopnjake. Proti nasprotnikovemu poskusu, vdreti čez Vzhodne Karpaty na Ogrsko, napredujejo dobro nasprotni napadi ogrskih in nemških čet. Pri Piatra Neamt in Severozahodno od nje ga so se izjalovili sovjetski napadi. V moštišču ob Visli, zapadno od Baranowa se vrše trdi napadni in obrambni boji. Med Vislo in Narvom so boljševiki nadaljevali s svojim velikim napadom in ga proti severu razširili na odsek Bohr. Zavrnili smo jih v trdih bojih in zajeli več vdorov. Severozapadno od Mitaua, severozapadno od Mosohna in severovzhodno od Walka so se ob žilavem odporu naših čet zrušili silni sovražni napadi. V prostoru severno od Dorpata prodrla sovražnika smo pestregli z nasprotnim napadom. V zračnih bojih in po protiletaskega topništva zračnega orožja je bilo nad vzhodno fronto sestreljenih 50 sovražnih letal.

Sovražni bombniki so podnevi pod zaščito oblakov napadli nekaj krajev v Zapadni in Severni Nemčiji, med njimi Duisburg in Emden. Cilj nadaljnjih zračnih napadov je bilo gornjeslezijsko ozemlje. Ponoči je nekaj sovražnih letal odrglo bombe na Mannheim in Ludwigshafen. Pri teh napadih je bilo sestreljenih 24 sovražnih letal.

Begunci iz Vzhoda proti Moskvi

Berlin, 29. avgusta. Uredba nacionalnega traku na rokavu za ruske, ukrajinske in rusinske delavce v Reichu in njihova socialna in gospodarska priključitev na prilike v Reichu, je dala povod za veliko manifestacijo, ki je dne 27. avgusta zbrala v dvorani nekake nemškega obrata več tisoč tvornih iz vzhodnih dežel in ki je istočasno postala važna manifestacija proti boljševizmu.

Predsednik rusinskega osrednjega sveta profesor Astrouski je opisal trenutni položaj rusinskega naroda. Še nikoli v večstoletni zgodovini svoje dežele se Rusini niso selili v tako velikem številu iz domovine v tujino na begu pred boljševizmom. Tako je prišlo, da danes milijoni Rusinov iščejo zavetja v Reichu. Danes je važno, za vse Rusine v Nemčiji, da trdno in odločno stoji ob strani svojega naroda in da sodelujejo v nemških obratih, da bi končno premagali sovražnika Evrope in rusinskega naroda, boljševizem.

gotovo spoznal marsikateri Anglež. Iz strahu, da bi narodi Evrope iz vedno bolj pojavljajoče se slabosti Anglije izvajali svoje posledice in da bi se v spoznanju boljševiške nevarnosti vedno bolj pridružili veliki sili reda na evropskem kontinentu, Nemčiji, se trudijo neki angleški državniki in publicisti, da bi nastopili z načrtom o novi ureditvi Evrope. Oni skušajo dopovedati narodom, da je Anglija poklicana za to, da reši stari svet pred boljševizmom. —

Zastopnik ukrajinske narodnosti in za ruske begunce, polkovnik Malcov sta na isti način izrazila povezanost z nemškim narodom in njegovim usodnim bojem. Z delom rok se bodo po Reichu prevzeli v varstvo zahvalili za to gostoljubnost in pomoč.

Po Churchillovem povelju

Zeneva, 29. avgusta. Okolnost, da se je jugoslovanska begunska vlada brezpogojno podvrkla Titu, kar je te dni prišlo do izraza s priznanjem generala tolp kot edinega vrhovnega poveljnika jugoslovanskih bojnih sil, poljanjuje sedaj prepričevalno zanimivo dejstvo, o katerih ve poročali »Daily Telegraph«. Po tem časopisu je bilo prvo dejanje ministrskega predsednika jugoslovanske vlade v pregnanstvu Šubašića po njegovem povratku v London, da je Titu stavil na razpolago doslej skrbno čuvano državno pre-

da novi red. V resnici pa vedo, da je Anglija mnogo preslaba, da bi bolj višji poveljni mogla postaviti nasproti trajen nasip.

Novo Evropo lahko izoblikujejo edino le sami narodi Evrope, ne pa Evropa tuja sila, katere največji interes je v tem, da ostane ta kontinent razdeljen in n. nočen in katere onemoglost se vedno bolj odkriva celó nasproti lastnim zaveznikom.

Dr. Arnold Springborn.

moženje v višini približno 20 milijonov funtov.

Ta na videz velikopotezna gesta se pa nikakor ni izvršila prostovoljno. Za njo se skriva nujna potreba. Izročitev premoženja bivše jugoslovanske države je nujna posledica politike, ki je Šubašića po volji Velike Britanije popolnoma podredila eksponentu Moskve.

Novi ukrepi v svrhe totalnega vojskovanja

(Nadaljevanje s 1. strani.)

pust. S takojšnjo veljavo se zato odredi splošna začasna zapora dopustov.

Dopustniki, katerih dopusti v času uveljavitve te naredbe trajajo še dalje kot en teden, se morajo v najkrajši dobi vrniti na svoja delovna mesta. Izvzete iz te zapore dopustov so žene, ki so dovršile 50. leto življenja in moške, ki dovrše do 31. decembra 1944. leta 65. leto svojega življenja.

Pri smrtnih primerih ali smrtnonevarnih obolenjih zakonskega druga, deda in babice, staršev ali otrok, pri porodu žene, ali drugih važnih prilikah se lahko dovoli običajni kratki dopust na podlagi strogega, toda pravičnega merila.

V nujnih posameznih primerih se naj dovoli izjemoma dopust zlasti težko poškodovanim, ženam in mladostnim.

Določila o vožnjah zaradi povratka k rodinini, ali obiska rodbine ostanejo še nadalje v veljavi.

Prekrški bodo težko kaznovani

Ce sedaj ves nemški narod s polno močjo dela za končno zmago, pa ima tudi pravico zahtevati, da zasleduje zakon z vsjo ostrožjo take elemente, ki iz brezbrčnosti, udobnosti, neodgovornosti ali celó namerno sabotirajo ukrepe za totaliziranje vojne službe. Reichsminister der Justiz (državni minister za pravosodje) bo zato izdal naredbo, da zajamči totalno vojno službo. Po tej uredbi bo kaznovan z zaporom in denarno kaznijo, ali z eno izmed teh kazni vsak, kdor namerno ali malomarno prekrši kakšno zapoved ali prepoved, ki je vsebovana v kakšnem pravnem predpisu ali objavljeni upravni naredbi državne vlade, vrhovne državne oblasti, ali nji vzporednih službenih mest glede ukrepov za izvršitev totalne vojne službe. V posebno težkih primerih je dopustna obsodba na ječo ali na smrtno kaznen.

Te kazenske naredbe se nanašajo tudi na vse prekrške proti vsem ukrepom, ki so v okviru totalne vojne službe že izdani, ali še bodo izdani.

Naši skupni vojni napor niso samo stvar proste volje. Poskrbljeno bo zato, da bodo bremena pravično razdeljena.

Bo svetu

Lep zgled vojaškega tovarištva in povezanosti preko groba je dal pokojni poveljnik nekakega pešpolka (v prvi svetovni vojni) Oberleutnant grof Fiedl und Klein-Alloth, ki je postavil za svoje dediče pripadnike svojega polka. Pokojni je določil, da naj iz obresti glavnice, ki jo je zapustil, dobijo podpore tovariši, ki so prišli v stisko. Hesenka deželna vlada je odobrila ustanovo.

Posebno brutalno nastopajočega vodjo tolp v Apeninah, Siria Cordarija, so z njegovimi malopridnimi tovariši vred ujeli in na Rotovškem trgu v Forliju javno obesili. Cordarija je v rojstni pokrajini Mussolinija teroriziral vasi z množstvenimi umori in mučenjem.

Verlag und Druck: NS-Gauverlag und Druckerei Kärnten GmbH. Klagenfurt. — Verlagsleiter: Dr. Emil Heilmann. — Hauptvertriebsleiter: Friedrich Horstmann. Zornelt ist Anzeigenliste Nr. 1 druckt.

Rolf Lennar:

NEZAŽELENI GOST

Humorističen roman

11

V Cikagu plešejo po nemi glasbi s slušalkami na ušesih in sprejemnim aparatom v žepu. Hlastlerjeva kmetica v Kössenu je imela hude sanje, sanjalo se ji je, da se je branila proti nekemu vlomilcu in je pri tem takla nesrečno udarila z desnim podlakom ob rob postelje, da si ga je zlomila. Tu se pojavi Anton, podnjamnik.

Preko noči se je nenadno močno prehladil. Hač-čil!

To ni nič čudno.

Hač-čil!

Toda ministrski svetnik je dobro vzgojen in mu kljub svojemu sumu reče: na zdravje. Hač-čil!

Hvala.

Anton se v skrbeh potika ob steni in upa, da se bo kmalu pojavil Kottenkamp.

Kottenkamp in Christa se pojavita, vodeč se za kompazduho: mi dajmo zakon je srečen!

O nočnem dogodku ne govori nihče. Zdi se, kakor da bi pozabili nanj. Toda ministrski svetnik ima svoja izkustva glede zakona. Spoznaval je zakone, pri katerih je tako zvan »hišni prijatelj« celó oficijalno prihajal v hišo. K »njej« je prišel »na ča«, če se je gospodar hiše mudil izven doma. »Ona« je prišla k »njemu« pod pretvezo, da hoče občudovati kakšno Rubensovo sliko, vtem ko se je njegova zakonito poročena soproga mudila v operi.

Ministrski svetnik je bil šlihal celó na lastno ušesa, da so v nekem elegantnem teniškem klubu izmenjavali žene kakor pisemske znamke.

Da da.

Ljudje so grešniki.

Pa kakšna mnenja tudi krožijo! Nel Neka-teri trde: možki ne morejo biti zvesti, ker se to upira smislu njihovega značaja, žene naj bodo pametne in se naj pravočasno po-

mirijo glede tega dejstva.

Drugi ugovarjajo. Kar je prav za moža, je pravično tudi za ženo.

Dideldideldum!

Kaos.

So li možki-biki?

Racmani?

Zrebel?

Petelini?

Seveda, živali ne spoštujejo ravno posebnosti zvestobe.

Ali hočemo biti na isti stopnji kakor kirkajoci petelin? Ali imenujemo našo ljubezen nagon ali ljubezen — no torej!

*

S pozornostjo vsebujejo zvestobo so Barbarini prijatelji imeli radi Barbaro. Bili so zaljubljeni v Barbaro. Do obeh koncev svojih umetniških ušes. Ko so zagledali Barbaro na predpustni veselici v luknjičastem ribiškem kostumu, so bili čisto v plamenih. Barbari so postregli s sektom in vinom. Srknila je iz vsakega kozarca le malo, toda kmalu je vendar postala vesela kakor iskriči se skrateljček, ponavljajoča se kaplja izdolbe kamen. Kateri mož ne bi rad imel za svojo tako privlačno, če tudi malo oblečeno, pa vendar dostojno vzgojeno dekle.

Nezaupno in ljubosumno so se nadzorovali med seboj, da ne bi Barbara nobenemu izkazala svoje posebne naklonjenosti.

V tem oziru ni bilo nobene nevarnosti. Barbara je šla svojo pot in se ni brigala za nikogar. Vsa je na pozornost vzbujajoč način. Hans je smel z njo iti v kino, Theo pa na športno igrišče. Z Georgom si je ogledala najnovejša akvarele in z dolgim Erichom je strokovnjakla o modli. Kvartet je bil torej pomirljen.

Vsak je imel še svoje adute v igri. Vsak je upal, da bo s svojimi posebnimi prednostmi, ki jih je vsak nekaj imel, polagoma izpodrinil ostale tri in samo zase pridobil Barbarino srce.

Tatinoško so se veselili zaradi tega, da se ni več srečavala s Kottenkampom. Svoje dni so bili zelo razočarani, ko se je Barbara

brez vzroka izogibala vsakega izmed kvarteta. Vsakega je namenoma prezrla, kolikokrat je je mogla.

Njeno čudno vedenje so si seveda razlagali s tistim Kottenkampom.

Temu pa je na slavlju »Dioniza« povedala svoje mnenje.

Nato ga ni bilo več na spregled.

Kakšno svidenje bi mu tudi zasolili, če bi ga nameraval.

Ce Barbara takrat ne bi bila velela dolgemu Erichu, naj pride nazaj k mizi, bi bil Erich temu gospodu dal že prav spominski znak! Dolgi Erich si lahko dovoli kaj takega. On je zadosti dolg, da drugi niti ne pridejo do tega, da bi ga udarili nazaj. Vsa ne v obraz. Tako visoko ne pride nobeden.

Reči Barbari »pocestnica« je žalitev! Tudi takrat, če je človek natrkan.

O tem ni nobene debate.

Barbara je pravilno ravnala.

Ona je temu vsiljivemu nabuču dala razumeti kot dama, kaj misli o njem.

Namreč nič.

Vsekakor.

Nekaj žela je pa le običajno v kvartetu. Barbara si je morala žalitev zelo gnati k srcu. Njen smehljaj je izginil, postala je tiha, odbijajoča, občutljiva. Noben izmed njih ni mogel ujeti vročega poljuba njenih rdečih ust, ko je vendar vsak upal, da ga bo dobil, ko se bo vozil z njo domov v taksiju.

Pred pustom so poljubi poceni.

Tu se lepo dekle ne sme pačiti ko punčka. Dioniz hoče tako. Zato je dal rasti ognjevite trte na svetu, da zavre iz njih sok in divje kroži po krvi.

Toda Barbara se je peljala sama.

To je prav za prav zopet ugajalo vsakemu izmed teh štirih, če so stvar prav premislili. Ni lepo, če ima kdo potem Barbaro za ženo, pa pridejo potem trije prijatelji na obisk, poljubijo očarljivi mladi soprogi roko in vsak si na tihem veselo reče: Njena usta sem tudi že enkrat poljubil, sladka usta.

To veselje bi rad imel soproj sam zase.

Kvartet je pametno zamolčal Kottenkampa.

(Dalje prihodnjik.)

„Gospod Hauptmann, odjavim se!“

Junaška smrt „goliča“ — Zadnje poročilo mladega letalskega poročnika

PK. Bil je eden izmed najmlajših v odredu. »Naš golič« ga je imenoval Staffelpatitant na pol očelovsko, na pol prijateljsko, in tudi druge »stare hiše« so spreleteli očelovski občutki, če so videli ličnega Leutnanta, ki je ravno prišel iz letalske šole, — čegar rjave oči so večinoma gledale tako odsotno predse in ki je porabil vsako prosto minuto, da se je zgubil in pisal pisma. »Ali ima pač kakšno dekletko?« so se vprašali tovariši, če se je s svojimi temnorjavimi kodri vneto sklanjal preko pisalnega papirja. — Kakor da bi Leutnant W. slutil radovednost svojih tovarišev, je rekel zvečer v kratkem razgovoru: »Tako, sedaj pa hočem še pisati svoji materi.«

»Hm, materin ljubljencek«, je godrnjal Oberleutnant S., star lisjak v dnevnem lovu, ki se je bil na vseh frontah, »če se bo to le skladalo s lovljenjem«. Staffelpatitant je dolgo gledal na vrata, za katerimi je bil zginil Leutnant W., majal na svoj preudaren način z glavo in se obrnil k nasproti sedečemu: »Mali je občutljiv in mehak, morda še prenehak. Kar povzroča nam smehljaj, ga že težko zadene. Moramo potrpeti z njim. Sicer bo pa jutri z nami startal. Takrat bomo videli...«

Leutnant W. je pristal že dolgo časa pred svojimi, ki so se še toliko z veliko večjim številom sovražnih lovcev in v nizkih poletih napadali kolone na pohodu. Že nekaj minut po startu je bil zopet spodaj, neko letalo Spitfire se je bilo pognalo za njim in mu s strel prebilo bencinske tanke. »Bolje paziti!« mu je prijazno svetoval Staffelpatitant, »nam vsem se je že večkrat tako pripetilo.« Vendar je bilo videti, da se Leutnant ni mogel tako lahko potolažiti zaradi svojega prvega neuspeha. Izogibal se je tovarišem in pisal še dlje, ne da bi tudi enkrat dvignil glavo.

Pri prihodnjem startu Leutnant W. ni prišel v stik s sovražnikom. Njegovi tovariši pri odredu so prinesli domov šest sestrelcev. Bilo je kakor začarano: tudi pri več startih vzbune mladi Leutnant ni prišel na vrsto, pri zadnjem pristanku zvečer se mu je celo nekaj zlomilo. Bila je častna zadeva, da ga nobeden izmed tovarišev ni imel za norca ali ga osmešil zaradi njegovih neuspehov. Skrivši so pa vendar mislili: morda je v resnici prenehak za nas. Ni vsakemu dano biti lovec.

Prihodnje jutro je poskušal oddelek 36 sovjetskih bombnikov, nad katerimi so kakor sledni psi krožile late spremljevalnih lovcev, presenetljivo prileteti nad nemška vojna letališča. Vendar so lovci hitrejši. Že so v zraku in v višini, preden zamorejo bombniki začeti s svojim napadom na kraj. Kakor noži režejo trupla brzih strojev skozi jutranjo soparo in sunejo v vrste ozkostrnjeno letečih sovjetskih bombnikov, jih razstrele in pade svoje izstrelke v sivorjava trupla. Ploške so odmotirane, tukaj »smrdi« eden z dolgim črnim repom dima, tam se premetavajo z neba bela padala, kakor pikasti trebuhi vate. Med njimi grme sovjetski lovci. Ti ne morejo več preprečiti poraza svojih bombnikov: težko zadeti se obrnejo ti proti vzhodu, odvržejo zasolino svoje bombe v močvirnato puščavo in skušajo odnesti pete z begom pred zasledujočimi jih nemškimi lovci.

Staffelpatitant je ravno tretji svoj žrtvi za petami, ko ga namerava pet sovražnih letal. Airokobra napadi od zadaj. »Lovci od zadaj«, mu s hripavim glasom zakliče njegov najmlajši, Leutnant W., skozi govorilno napravo na krovu Hauptmann reagira v drob-

cih sekunde, splava navzdol in poskuša v »opičjem zobu« uiti lovcem, ki se ga žilavo drže. Toda ti Sovjeti tudi niso novinci, ne dajo se kar tako otestiti. V divjem poletu drvi Hauptmann preko ruševja in polj, skače preko grmovja in plotov. Sovjeti so mu za petami. Ne odnehaajo, toda tudi za njimi se podi siva senca, ki jih zalezuje.

Za nekim delom gozda jo Hauptmann L. ostro zavije, sovražni lovci drve ob strani mimo njega. Rešen! Zopet se dvigne Staffelpatitant v višino in poskuša dobiti stik z bežečo skupino bombnikov. V višini 2000 metrov pa sunejo znenada nanj štiri airokobre iz nekega široko na nebu razprostrtega oblaka. Sedaj so ga Sovjeti vendarle še zasledili! V prvem priletu mu razstrele vodilno napravo. Hauptmann L. ve, da bo njegov konec, če prilete še enkrat. Krmilni steber se je stisnil. Kazalec bencinske ure pade naglo.

Toda Sovjeti ne pridejo do nobenega novega napada. Kakor jastrebi se je zagnal

med nje nek nemški lovec. En airokobra se postavi takoj na nos, nek drugi se v vijugah goreč spušča nad gozd. Po kratkem premiku se obrneta nazaj tudi oba ostala lovca.

Toda tudi nemškega lovca je zgrabilo. Plameni sikaajo iz motorne čepice. Požrešno se razširja nazaj. Skoraj navpično drvi nemški stroj proti zemlji. V letalu sedi »golič«, Leutnant W. Z govorilno napravo doseže svojega Hauptmanna, ki se s svojim bojnim strojem s težavo muči domov. Kakor iz velike daljave prihajaajo, sliši Staffelpatitant mirni, umerjeni glas svojega najmlajšega letalca: »Gospod Hauptmann pokorno javim, odstrelil sem dva sovražna lovca. Lastni stroj gori. Izstopiti ni mogoče. Gospod Hauptmann, odjavim se.«

To je bilo zadnje, kar je eskadra slišala o Leutnantu W. Črn dim je kakor ogromna žalna zastava plapolal nad gozdnim obrobom za sovjetskimi črtami, kjer je našel svoj grob mlad nemški lovec, ki ga je uvrstiti med najzrelejši in najhrabrejše, ker je premagal samega sebe.

Kriegsbericht Joachim Schulz-Werner.

Vojna izdajalcev proti lastnemu narodu

Neizprosne sovjetske zahteve proti Romuniji — Ne dovoli se noben poseben mir

Berlin, 20. avgusta. Zločinski atentat romunskega kralja proti Evropi se dostojno uvršča med druge spletke monarhov in daje boljševizmu vso pravico, da šteje po krivici kronane glave Juga in Jugovzhoda med najimenejše prve delavce zmede, za katero on stremi, in da pripravi zanje zelo slovesno in častno obglavljenje. »Kralji« Viktor Emanuel, Peter, Jurij in Michael bodo gotovo tvorili poseben kraz kremeljskega zidu.

Sovjetske zahteve

Nova burka goljufov in izdajalcev ob robu Evrope, poskušani prehod romunskega »kralja« Michaela k boljševizmu je povzročil ne-pričakovan preokret, iz katerega se vidi, da so izdajalci in njihovi pomagači prevarani. Prvotno razširjeni opis, kakor da bi bili na podlagi vdaje dosegljivi dogovor o kapitulaciji ali celo sprejem brezčastnih v krog protievropskih sil, se je izkazal kot pomoten. Sovjeti, ki so brez dvoma pri »kraljevem« državem uradu v Bukarešti imeli največ svoje prste vmes — čeprav so tudi njihovi plutokratski zavezniki od svoje strani vneto sodelovali ali tekmovali rovarili — so izdali v noči na petek proglaš na Romunijo, ki je grobo uničil vse utvare. V tem proglašenju sicer ponavljajo svoje obljube z limonami iz aprila, po katerih nimajo Sovjeti proti Romuniji »nobenih teritorialnih zahtev in nobenih zahtev za vmešavanje.« To je ravno isti trik, kakor so ga bili uporabili v primeru Poljske in ga tudi že poskusili v primeru Finske.

Podlo slepomiselnje

Agitatorski trik v prvih trditvah glede državnega urada Michaela in njegovih tovarišev je obstajal v tem, prikazati vse tako, kakor da bi tokrat plutokratski zavezniki pregovorili Sovjete k skupnemu postopanju in k temu, da se odrečejo svojim običajnim praktikam. Že tekot četrtka pa so morali na angloamerikanski strani precej malobesedno priznati, da ne drži laž o skupni dogovorjeni kapitulaciji. Sovjetska izjava raztrga še ostanek sleparskega tkiva. V njem je sprejem romunske vdaje za ravnokar označeno shemo korakoma zastrite sovjetizacije izrecno odvisen od tega, da morajo biti Romuni pripravljeni, utirati Sovjetom vojaško pot v svojo lastno državo in nadaljevati vojno ob strani Rdeče armade, sedaj s spremenjeno fronto: proti dosedanjim sosedom in zaveznikom, proti vsej Evropi, da proti vsej Britaniji. Vse to, kakor pravi moskovska izjava z neprekosljivo prepričavoljo: »ZA ZA

siguranje romunske suverenosti in osvoboditve države od fašističnega jarma.«

Noben poseben mir

Mihail, ki je bil upal, da bo s svojim sramotnim izdajstvom mogel rešiti zlasti svoj prestol in morda tudi kak ostanek svoje države, dobi oster odgovor, da mora najprej ves svoj še obstoječi imetek orožja in krvi svojega naroda dati na razpolago Sovjetom in da mora sam postati vojaški birič boljševizma. O kakšnem separatnem miru med Romunijo in zavezniki, tako se končuje sovjetska izjava izrecno, ne more biti govora pred ustreznimi aktivnimi datjavami izdajalcev. Te doleti s tem zaslužena usoda, ki je že zadela Viktorja Emanuela in Badoglia, ki je pripravljen Poljski in zagrožena Finski in kateri se je Finska mogla izogniti samo s tem, da je nadaljevala odpor.

Pravilni odgovor

Reval, 29. avgusta. Letonski časopis »Tala-vietis« piše: »Zakaj stoji danes boljševiki ob mejah naše države? Zakaj se ta ali oni strese od skrbi: ne bo li tudi prepozno, zoperstaviti se tej grozoti? Zakaj vse to? Odgovor ni težak. Zato, ker je bila ravno tako ko pri nas, tudi drugje v Evropi doslej cela vrsta ljudi, ki se niso mogli ob pravem času zavdati. Zato, ker ves čas teh grozot nismo hoteli spoznati kot grozote in jih tako označiti.«

Vstajamo k boju, ne samo za svoj življenjski prostor in za svoje golo življenje, ampak za boj, za ideje, ki jih prinaša s seboj duh novega časa in ki edino lahko daje smisel življenju naših bodočih generacij.

Nismo velik narod, ampak če se dvignemo hkrati, bomo stali s Führerjem kakor železni okop za našo očetnajo, za občestvo Evrope!«

Vsakemu ljubitelju psov je znano, da uživa psi in mačke pri prebavnih motnjah vegetarijansko hrano, to se pravi polščeco si travnate bilke, ki jih ozdravilo. Opazovali so jastrebe z zlomljeno peruto, ki so se skrili v travi, cele tri tedne preživljali na ta skromen način. Zdravljenje kosti je bilo pač prepuščeno naravi, kar stori konec koncev tudi zdravnik, ki spravi zlomljeni ud v pravilno lego, kar stori tudi žival ter odredi mir, pravilno dieto, ostalo pa prepusti naravi.

Včasih se zgodi, da pospešijo bolne živali same zdravilni proces s pravilnimi obvezami, ki si jih pripravijo iz ilovice, v katero vgnejejo perje in puh. Tako se več ali manj spet usposobijo za življenje, kajti tudi pri njih velja: raje pohabljenec, kakor pa čisto mrtev!

Nadaljnja raziskovanja v tej smeri bodo nedvomno dovedla do novih smereh.

Velblodji gonjač

Neki trgovec je zaupal nekemu gonjaču velblodov štirideset bal svile, da jih njegove živali prenese od Alepa do Carigrada. Tudi trgovec sam se je pridružil karavanam.

Sredi poti je pa trgovec zbolel.

Moral je ostati v nekem manjšem mestu, kjer ni bilo nobenega pravega zdravnika tako da se je njegova bolezen precej po nepotrebnem pošteno zavlekla. Šele po nekaj mesecih je spet ozdravel.

Medtem je karavana kdaj že prispela v Carigrad. Gonjač je bil namreč več tednov čakal na kakšno sporočilo, ker pa ni bilo o trgovcu ne duha ne sluha, je mislil, da je ta najbrže umrl. Prodal je na dražbi vseh štirideset bal svile in še svoje velblode povrh in je sam odprl čedno trgovnico v Carigradu.

Nekaj mesecev nato se je pa trgovec, ki mu je zaupal svilo, vrnil v Carigrad. Po dolgem iskanju je našel nepoštenega gonjača in zahteval svoje blago nazaj. Šlepar je pa pre-

Na čelu nemških lovskih letalcev

Oberleutnanta Hartmanna 301. zračna zmagaja Berlin, 29. avgusta. Oberleutnant Erich Hartmann, Staffelpatitant v nekem lovskem lovskem letalskem oddelku in imetnik Eichenlauba mit den Schwertern, je 24. avgusta v zračnih bojih nad srednjim odsekom spet uničil enajst sovjetskih letal in s tem povečal število svojih odstrelcev na 301. V vzponu brez primera, je prišel mladi častnik, ki je šele dopolnil 22. leto starosti, na čelo najboljših nemških lovskih letalcev.

Oberleutnant Erich Hartmann je sedel še leta 1940. v šolski klopi. Bil je rojen 19. aprila 1922. leta v Weißbachu pri Stuttgartu kot sin zdravnika. Rano mladost je preživel na Kitajskem, kjer se je bila naselila njegova mati. V oktobru 1940. leta je prišel Oberleutnant Hartmann k vojakom. Postal je lovski letalec. Dve leti pozneje je izvedel prve boje poletne na vzhodni fronti. Visoko število njegovih sestrelcev je tem bolj omembe vredno, ker je dosegel zračne zmage v glavnem v zimskih mesecih, ki so radi vremen-skih prilik posebno neugodni in pri tem skoraj vedno proti nasprotniku, ki je bil številčno mnogo močnejši.

Uspešen boj Srbov proti Titovim tolpom

Beograd, 29. avg. »Novo Vreme« prinaša poročilo o uspešnih bojih narodnih oddelkov proti komunističnim tolpom v Srbiji v prvi polovici avgusta. Iz tega poročila je razvidno, da je padlo samo v enem boju nad 400 komunistov. Povsod, kamo so prišli, so komunisti morili, ropali in odveklili s seboj može in žene. Ujeti komunistični komisar Franjo Gaberšek je izjavil pri zasliševanju, da je zelo razočaran nad sorasnim in protikomunističnim zadržanjem srbskega naroda in da se čudi hrabrosti narodnih borcev. Oni so danes združeni proti nam in proti našemu maršalu Titu, je izjavil Gaberšek. Neka uleta komunistka je obžalovala, da ne bo več doživela dne, ko bo razobesena v Beogradu rdeča zastava, in je izjavila, da je uvidela, da so bili sedanji komunistični napadi na Srbijo poslednji brezuspešni poskusi.

Besede in lepe fraze

Stockholm, 29. avgusta. Vodstvo angleške delavske (Labour) stranke in angleških delavskih društev je poslalo »pozdrav varšavskim puntarjem, ki se z angleško pomočjo žrtvujejo v korist Sovjetov, na katero upajo, in se izčrpajo v brezuspešnem poskusu vstaje proti nemškim četam. Oklic labourističnega časopisa, ki je značilen za angleško lažnivost, zagotavlja, da morajo zavez-niki poslati vso mogočo pomoč «dokler ne bo zavarovana popolna svoboda Poljske.« Kaj takega izjavljajo isti Angleži, ki so s prekrižanimi rokami gledali, kako so se Poljaki večkrat vrgli v brezsmiselne boje in bodo zato končno veljavno utonili v boljševiškem imperializmu.

Najhujše nazadovanje proizvodnje v USA

Lizbona, 29. avgusta. Severnoameriško vojno ministrstvo potrjuje sedaj poročila o tehtnem nazadovanju severnoameriške vojne proizvodnje julija meseca. Kot »resen« se označuje okrog 53 odstotni izpad pri izdelavi municije in drugega vojnega materiala, ki se nujno potrebuje. V mesecu avgustu pa se mora, tako pravi uradno poročilo, računati še z večjim nazadovanjem. Vojno ministrstvo pripisuje krivdo za ta razvoj predvsem nedostajanju delavcev, naveličnosti dela in vojne ter netočnim vojnimi poročili.

Ali že veste...?

Delavci v veliki tovarni ribjih konserv dobivajo pogosto posebne nagrade, če spravijo v škatle več rib nego običajno. Zakaj? Olivno olje, v katero vdejavajo ribe, je dražje od rib samih.

Kje so, s staljšča dobrega gledanja in slišanja, najboljši prostori v večjem kinu?

Najbolje vidimo v kinu z zadnjih prostorov na platno. Ker pa pri zvočnem kinu na sprednjih sedežih bolje slišimo, so srednji prostori najboljši in v velikih kinih tudi najdražji.

Španske oranže

Uvedli so jih bržkone Arabci v 6. stoletju iz Azije. Na veliko so jih začeli saditi šele ob koncu 18. stoletja, ko so župnik Monzo, notar Maseres in lekarnar Bodi prinesli nekaj pomarančnih sadovnjakov iz Murcije v Valencijo in Cartagene. Dotlej se ta drevesa veljala bolj kot okrasek vrtov. Prve pomaranče so v malem izvažali v 16. stoletju na Flamsko in v Britanijo. Ta čas je 1 kg pomaranč stal v Madridu 6 do 12 maravedijev. L. 1850 se je izvoz ojačil, po letu 1890 pa je močno narasel. Danes pokriva oranžni nasadi v pokrajini Valenciji 38.855 ha, v Castellonu pa 18.105 ha. Prva rodi 7 milijonov, druga 3 milijone kvintalov na leto. Najboljše letina zadnjih časov je bila 1929-30, namreč 14.353.428 stotov.

Trgovec in gonjač sta odšla, gonjač zelo zadovoljen, trgovec hudo potr.

Ko sta bila že na cesti, je stopil modri kadi k oknu in zaklical: »Hej, gonjači! Za trenutek bi še rad govoril s teboj!«

Šlepar se je takoj obrnil, ne da bi se bil spomnil, da je pred nekaj trenutki tako odločno tajil svoj poklic.

Kadi se je nasmeljal in velel šleparja »zapreti«. Gonjač je prejel takoj nekaj udarcev s palico, kadi ga je pa tudi obsodil, da mora plačati trgovcu odškodnino, pa še visoke globe državni blagajni.

Kako se živali zdravijo?

Preprosto ljudstvo rado trdi, da se znajo ranjene ali bolne živali same zdraviti. Zna-na je zgodba o slepem pelikanu, ki so ga njegovi tovariši hranili in varovali. Če bi bilo to res, potem bi bila v živalskem svetu medsebojna pomoč v nekačini obliki zdravniške umetnosti. H. Brehm, ki je v naših časih malo pozabljen, se je energično zavzemal za to trditve. Sam pripoveduje o neki vrani, ki jo je videl sedeti v voltem deblu z nekaj tednov staro vrano. Čakala je pomoči, in res sta prihajali k njej dve vrani ter jo hranili.

Znani nemški poznavalec ptic je izdal knjigo o svojem opazovanju glede medsebojne pomoči in zdravniške umetnosti v ptičjem svetu. Njegovi podatki so zelo lepi, tu pa tam celo ganljivi. Tako je n. pr. hotel fotografirati kosovo gnezdo z mladiči. Ker pa so bili mladiči že godni, jih je privezal k gnezdu in čakal, da prideta stara. Mati je priletela kmalu in vabila mladiče k poletu z njo. Mladiči bi radi odleteli pa niso mogli. Potem je priletel k gnezdu samec, videle ne- srečo ter prišel s kljunom razvozlati vozle. V nekaj minutah se mu je to posrečilo, in vsa družba je veselo odletela.

Opazoval je tudi nekega sokola, ki se je ujel v zanjko. Vrvica mu je stisnila nogo. Živalca se je zamaš trudila, da se osvobodi. Čez nekaj časa je postala ptica popolnoma mirna in je začela opazovati vozle. Nato je začela kljuvati in v kratkem času je mogla odleteti.

V takih in podobnih primerih se vidi, da je »pravilno zdravljenje«, prvi pogoj za po-pravo škode.

Vsak lovec, lastnik psa in kmet ve, da se senalci poslužujejo slin kot splošnega zdravilnega sredstva. Živali liže svoje rane in svoje mladiče, pa tudi roke svoleda gospodarja, ki jim je naklonjen. Že nekdanji trdili, da vsebuje slina teh živali snovi, ki uničujejo bakterije in obenem zdravijo. Mač-ke se skoraj vselej po jedi umiva, torej v

Pomorjeni gorenjski duhovniki

Lastno poročilo »Karawanken Bote«

vH. Krainburg, 29. avgusta. »Kri mučnikov« je naslov male pretresljive knjižice, ki je pred kratkim izšla v Ljubljani in ki pripoveduje, kako je bilo umorjenih 34 slovenskih duhovnikov in 5 dijakov bogoslovcev, ki so padli kot žrtve satanskega komunizma. Več izmed umorjenih so bili rodom Gorenjci, ali pa so uradovale na Gorenjskem. Tako je župnik Hubert Leiler, prva žrtev komunističnih banditov na slovenskem ozemlju, deloval nekaj časa kot duhovnik bolnice v Gallenfeldu. Franz Kandusch je bil od 1927. do 1941. leta župnik v Kropi. Gimnazijski profesor v St. Veitu a. d. Savi Felix Huth je prebil svojo mladost na Gorenjskem, in sicer v Radmannsdorfu in Wurzu, in pozneje je bil duhovnik v Ablingu. Gimnazijski profesor Franz Kek se je dve leti udeleževal kot duhovnik v Laaku. Župnik Viktor Turk, ki so ga ofarski banditi zabodli z bodalom, je bil več let duhovnik v okolici Veldes in Krainburga. Tudi župnik Ivan Platischa, rojen v okolici Laaka, je več let uradoval na Gorenjskem, in sicer eno leto v Ablingu in osem let v Komendi. V Laaku in njegovi okolici so bili doma umorjeni duhovniki: Josef Pokorn, Anton Schinker, dr. Peter Erschen in dijak bogoslovec Mathäus Kermel, iz okolice Krainburga, duhovnik Franz Malowrh, Ludwig Sluga in Franz Kern ter dijak bogoslovec Alois Bresnik. Tudi znani profesor bogoslovne fakultete na vseučilišču v Ljubljani dr. Lambert Ehrlich se nahaja med žrtvami komunističnih banditov.

Grozovita so pripovedovanja o posameznih umorih, katerih žrtve so bili slovenski duhovniki. Večina duhovnikov so komunisti pred smrtjo na najkrutejši način mučili. Sodba komunističnega »sodišča« proti mlademu duhovniku Norbertu Klementu in njegovim soobtožencem se je glasila doslovno: »Žrtev je treba privezati na drevo in ji rezati ud za ud, kos za kosom do zadnjega utripa.« In to satansko sodbo so komunistični psi krovodelniki do plicice izvršili. Tudi smrt župnika Janka Komljanca je bila strašna: njegova lobanja je bila popolnoma razbita, celjusti razkosane, gornja ustnica odrezana; na hrbtu so bili še sledovi novih mo-

nih udarcev. Župnika Franca »Nachtigalla« in Karla Schuschka so živa zakopali, pri čemer so banditi Schuschku izrgali zlate zobe iz ust. Župnika Nachtigalla in njegovega pomočnika duhovnika Zwara so bandite prisilili, da sta si sama skopala grob. Župniku Zwaru so komunisti takoj potem razbili lobanjo z lopato, s katero je delal. Kakšne moralne muke in ponižanja so morali pretrpeti duhovniki v taborišču banditov, si lahko predstavlja vsak, ki le količkaj pozna te nečloveške komuniste.

Skoraj vsi v knjigi »Kri mučnikov« omenjeni duhovniki izhajajo iz poštenih kmečkih rodbin, to je iz delovnih plasti, katerih pravic je bilo glavni cilj komunistične revolucije. Niso bili nobeni »kapitalisti«, ker so imeli samo prav skromne dohodka in še te večkrat delili z ubožnejšimi brati. Niso ovražili nikogar. Bojevali so se proti komunizmu, ampak samo z mečem duha, s tem, da so pozivali svoje rojake, naj hodijo po poti krščanske ljubezni, in obsojali umore. rope

Shod v Devici Mariji v Polju

Lastno poročilo »Karawanken Bote«

vH. Krainburg, 29. avgusta. Da je slovensko prebivalstvo v ljubljanski provinci že popolnoma zgubilo vse simpatije za komunizem in komunistično OF, je nazorno prikazal veliki protikomunistični shod dne 6. avgusta v Devici Mariji v Polju. Okolica Polja je bila svoje dni vseskozi okužena po komunizmu in je dala nič manj kakor 497 komunističnih funkcionarjev, med njimi več političnih komisarjev, poveljnikov in temu podobnih. Danes so komunistične simpatije brez sledu zginile.

Protikomunistični shod v Devici Mariji v Polju je bil pravi narodni praznik. Vse hiše so bile okrašene z zastavami, vsi prebivalci, stari in mladi so prišli na shod. Govorili so: prezident ljubljanske provincialne vlade general Rupnik, tajnik slovenske protikomunistične delavske organizacije Jan Maks, častnik slovenskih domobrancev Kociper in

in požige banditov. In tako delovanje se mora po mnenju komunistov kaznovati s smrtjo. Kajti tam, kjer pridejo komunisti do oblasti, tam ni več nobenega prostora za kaj pozitivnega, kaj poštenega, in kaj vzvišenega. Tam sme uspevati samo sovraštvo, uničenje in živalski nagoni.

Eden izmed štirinadesetih, župnik Janez Raztresen iz Suhorja pri Metliki, je rekel tik pred svojo smrtjo v razgovoru s svojimi prijatelji: »Ljudje bodo tedaj popolnoma spregledali, ko bodo videli, da so začele padati duhovniške žrtve. Se le tedaj bodo videli, da gre »osvobodilni fronti« v resnici samo za komunistično diktaturo ter za versko preganjanje. Zato pravim, da bi bilo dobro, če pa- de kakšen duhovnik. Teda! bodo ljudje spregledali. Saj sem pripravljen, da padem prvi.«

Odtle je padlo 34 duhovnikov in pet dijakov bogoslovcev. Ali se bo sedaj uresničilo upanje župnika Raztresena, ki je bila brez dvoma tudi zadnja tolažba vseh po komunistih umorjenih duhovnikov? Ali bo narod, ki ga je 39 mučnikov tako vroče ljubilo, tudi stopal preko njihovih trupel in korakal z najhujšim sovražnikom dotle, da mu ta sovražnik ugrabi vse duhovne in materialne dobrine in ga potem »udi fizično zatre«?

tem slovenski narod oropali vseh duševnih in nacionalnih dobrin ter ga kot brezdušno delovno moč predali mednarodni Sovjetski zvezi. Toda sedaj so Slovenci smrtno nevarnost komunistične »osvoboditve« že popolnoma spoznali in zgrabili za orožje radi obrambe. Tako je nastala domobranska armada, ki bo osvobodila domovino judovsko-komunističnega plevla in zbrala vse nacionalne elemente. General Rupnik je zaključil svoj govor z vročim pozivom slovenskemu narodu, da naj neomajno skupaj z Evropo pod vodstvom Nemčije dela za boljšo bodočnost.

Drugi govornik, tajnik slovenske protikomunistične delavske organizacije Jan Maks je govoril kot delavec delavcem. On je na podlagi mnogih primerov dokazal, kako komunistična stranka in zloglasna OF delata proti interesom domačega delavstva in samo v korist male mednarodne klike zajedalcev in je po pravici izjavil, da po komunistih želena revolucija ni revolucija proletarijata proti kapitalizmu, temveč revolucija pokvarjene inteligence proti boljšim in stvarajočim sinovom naroda. Boljše bodočnosti nam ne more garantirati niti goljufivi komunizem kakor v sovjetski Rusiji niti židovski plutokratizem kakor na Angliškem in Ameriki, ker oba izkoriščata brez milosti delavca, temveč edinole tak življenjski red, kjer vsi sloji prebivalstva enodušno delajo za skupno korist.

Domobranec Kociper in Niko Jeločnik sta se spomnila v svojih govorih časov, ko je Polje trpelo pod grozovitim komunističnim pritiskom, in sta dala izraza prepričanju, da so ti temni časi za vedno zginili in da bo v bodoče domače prebivalstvo delalo z geslom: Bog, narod, domovina. Jeločnik je pri tem sporočil, da so komunisti v Sloveniji požgali 900 vasi z 2000 kmečkimi hišami in 200 šolami in umorili 30.000 Slovencev.

Vse govore so zborovalci pazljivo poslušali.

Gorenjska zatemnjuje v času od 21. avgusta do 3. septembra od 21. do 5. ure (letnega časa). Če zadnji akustični signal »Javna opozoritev na zračno nevarnost iz zraka« ali »Letalski alarm« ob času, ko se zmrača, se mora takoj zatemniti tudi izven odredjenega časa zatemnjevanja.

AMTliche BEKANNTMACHUNGEN

KREISMUSIKSCHULE KRAINBURG

Vpisovanje učencev v glasbeno šolo se vrši od 28. avgusta do 1. septembra 1944. Z rednim poukom se prične 1. septembra. Vodstvo.

Unabdingbare Verladerepflicht

Restlose Ausnutzung der Güterwagen

Nachprüfungen der Reichsbahn haben ergeben, daß die Güterwagen trotz der anhaltenden Wagenknappheit vielfach noch nicht bis zur zulässigen Grenze ausgenutzt werden. Wenn auch die Eigenart verschiedener Güter die volle Auslastung der Güterwagen nicht immer zuläßt, so müssen doch die Auftraggeber beim Abruf von Massengütern, besonders von öffentlich bewirtschafteten Gütern, sich mehr denn je bemühen, die Versandaufträge so zu bemessen, daß den Absendern die restlose Ausnutzung des zur Verfügung gestellten Güterwagenaumes möglich ist. In Frage kommen hauptsächlich folgende Güter: Getreide, Mehl, Futtermittel, Düngemittel, Zement, Kohlen, Steine, Erden und Kartoffeln. Selbst wenn durch die Anpassung der Versandaufträge an den Transportraum gewisse Schwierigkeiten eintreten sollten, müssen sie heute in Kauf genommen werden. Namentlich darf die Eilbedürftigkeit von Gütern nicht zum Versand von Teilmengen führen, die die Wagen nicht voll ausnutzen. Soweit der Empfänger oder Versender in der Lage ist, das Gewicht der für einen Wagen vorzusehenden Sendung zu bestimmen, darf sich das Gewicht nicht wie früher nach dem Ladegewicht des Wagens richten, sondern muß so bestimmt werden, daß es die Tragfähigkeit bei den gewöhnlichen gedeckten und offenen Wagen um 2 t (bei Erz um 1 t) und bei den sonstigen Wagen um 1 t im Versand nach Bahnhöfen des Großdeutschen Reiches und der meisten Auslandsbahnen überschreitet. Danach ergeben sich für offene Wagen im allgemeinen zulässige Einheitsgewichte der Sendungen von 17,75 t, 19,5 t, 23 t und 27,5 t und für gedeckte Wagen von 17,75 t, 19,5 t und 23 t je nach der Bauart des Wagens.

Bei der ersten Wagenlage, die mit Rücksicht auf den Wagenbedarf für Wehrmacht, Rüstung und Ernährung die restlose und bestmögliche Ausnutzung allen Wagenraums erfordert, muß sich die Reichsbahn vorbehalten, künftig die Stellung von Güterwagen zu untersagen, wenn die Wagen trotz bestehender Möglichkeit nicht bis zur höchstzulässigen Grenze oder nicht räumlich voll ausgenutzt werden.

Reichsbahndirektion Villach.

Mali oglasi

Službo dobi

Hišna pomočnica, mlajša, čedna, poštena dobi mesto v penziji v Veldesu. Javiti »Pension Seewenard«, Veldes. 3881-1
Sprejme se prozerna natakarica takoj. Vprašati gostilna »Zum Reiter«, Reiterdorchlaß, Krainburg. 3939-1

Službe išče

Iščem pridno in pošteno dekle za gospodinjstvo in k dvema otrokoma. Takoj. Poizve se v K. Bote, Krainburg. 3952-2

Prodaj

Prodaj kravo, mlekarico, po prvem teletu. Josef Siter, Hell. Kreuz, Oberkrain. 3934-6

Kupim

Gramofonske plošče — pesmi in plesne komade — dobro ohranjene, kupim. Ponudbe s popisom na K. B. Krainburg pod »Plošče« 3910-7.

Dobro ohranjen krojaški stroj, znamke »Singer« ali »Pfaff«, kupim. Takojšnje ponudbe na Stanisl. Burjek, Brebowtza - Lutschna, Laak/Zaier. 3894-7

Kupim A. 2. kompletne panje s čebelami. Pismene ponudbe na naslov: Perko Paul, Snakovo, Hl. Kreuz 58 bei Neumarktl. 5944-7

Kupim bosanskega konja ali ponija z opremo, ter mali voz. Ponudbe pismeno ali osebno na Gostitsch Margareta, Abling, Villacherstraße 2. 3915-7

Kupim dobro ohranjeno mlaticnico v retom in tresilom. Ponudbe na K. B., Krainburg. 3920-7

Kupim do 2000 kg sena, dobrega. Bartholomäus Rutschigel, Felsendorf 48 (Zirčice), Krainburg. 3894-7
Močnega konja za kmečko delo kupim. Eventuelno dam v zameno kravo. Ponudbe na Schusterschitz Peter, Semtschitz 1, Post Zwischenwäserten. 3933-7

Menjam

Menjam dobro ohranjeno damski dežni plašč (iz rdečega gumija) proti velikim damskim torbicam ali temnemu puloverju. M. Pelzl, Rosenberg Stainthal Bad Radeln. 5947-15

Menjam dobro ohranjene ženske tenis čevlje št. 38 za iste št. 36. Ponudbe na K. B. Krainburg pod »Takoj« 5943-15

Dobro ohranjeno moško kolo zamenjam za moško obleko. Naslov pri K. Bote, Krainburg. 3955-15

Zamenjam nov električni likalnik za globok ali športni vozček. Ostalo doplačam. Naslov v K. Bote, Krainburg. 3942-15

Dopisi

19letna želi spoznati značajnega, iskrenega prijatelja. Le resne ponudbe s sliko na K. Bote, Krainburg pod »Tiha sreča« št. 3936-20.

Zenitve

19letno dekle želi sebi primernega črnolasega gospoda v svrhu poznejše ženitve pod »Srečna bodočnost«. Slika zaželjena. 3847-21

Ločenec, star 35 let, srednje postave, drž. nastavljenec, želi znanja v svrhu event. poznejše ženitve z mlajšo vdovo ali ločenko brez otrok, a ne po njeni krivdi. Slika zaželjena, ki se vrne pod strogo zadržano tajnostjo. Ponudbe pod »Hrepenim za Teboje« na Kar. Bote, Klagenfurt. 5895-21.

Osamljena fant, v tujini, si želi dopisovati z dvema gospodinjo v starosti od 17 do 22 let, vitke postave, ljubke in vesele narave. Dopise na Kar. Bote, Klagenfurt, pod »Zvestoba do groba«. 5941-21

Želim spoznati pošteno dekle v cvetu mladosti. Ponudbe s sliko, katera se na željo vrne, na K. B., Krainburg pod »Nežni cvet« 3935-21.

Pekovski mojster, ločen, star 35 let, z dobro idočo pekarno, išče gospodinjjo, staro do 30 let. Zenitev ni izključena. Ponudbe na K. B. Krainburg pod »Potrebujem takoj« 3937-21.

Rokodelec, 40 let, išče resnega poznanstva. Dopise s sliko na K. B., Klagenfurt pod štev. 5950-21.

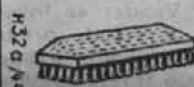
Samostojen sedlarski mojster, srednje starosti, želi spoznati v svrhu takojšnje ženitve dekle, vdovo ali ločenko brez lastne krivde, prednost imajo šivilje ali šteparice, premoženje postranska stvar. Le resne ponudbe na K. B., Krainburg pod »Srečna bodočnost« 3917-21.

Izgubljeno

Dne 21. avgusta sem izgubila od Savskega mostu do pošte v Krainburgu srebrno zapustnico. Oddati proti nagradi pri upravi Kar. Bote, Krainburg 3940-22

Razno

Naša se je denarnica z uro in nekaj denarja v Wart od cerkve do Gasteina. — Dobi se Wart št. 22. 3951-23

Ein Wäschezerstörer?

Alles unnötige Strapazieren der Wäsche muß heute unterbleiben. Im fünften Kriegsjahr ist die Wäsche nicht mehr so haltbar. — Richtig ist gründliches, d. h. genügend langes Einweichen mit Henko. Es löst den Schmutz schonend und spart viel Waschpulver.

Henko

zum Einweichen und Wasserenthärten.

POZOR!

NE POSILJAJTE V PISMIM DENARJA!

Posiljalci pismenih naročil za oglase prilagajo pismom večkrat denarne zneske. Opozorjamo na to, da je to pre-povedano in da razen tega povzroča znatno več dela pri obračunavanju. Ker se z ozirom na razpoložljivi prostor oglasni tak ne morejo takoj objaviti, se s tem ne prihrani nič časa. Posiljate torej zateleto besedilo oglasov in še isti dan dobite od nas naš naprejšnji račun. Sicer pa pripravljamo, da prednostne oglase našim poslovalnicam.

»KARAWANKEN BOTE« Anzeigenabteilung.

Potrtega srca sporočamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem žalostno vest, da smo izgubili našega ljubljene očeta, starega očeta, strica, brata in svaka gospoda

Kristan Andreas,

posestnika in izdelovalca pletenin,

v starosti 66 let, dne 23. avgusta 1944. — Pogreb se je vršil dne 25. avgusta ob 10. uri dopoldne iz Strohain na pokopališče v Naklaau. Priporočamo ga v blag spomin in molitev. Strohain, v avgusta 1944.

Zalujoči: žena Sophie, sinova Andreas in Alfred, hčeri Franziska por. Janker, Sophie por. Supan, vnuki in ostalo sorodstvo.

Od usode globoko prizadeti javljamo žalostno vest, da nas je naš nad vse ljubljani mož, oče, sin, brat in svak gospod

Johann Koschier,

trgovec v Neumarktlu,

Radetzkystraße 1, nenadoma zapustil in se preselil v večno domovanje. Neumarktl, 8. avgusta 1944.

Zalujoči: Anna roj. Rosmann, žena; Janko in Ankeia, sinček in hčerke; Vinzenz in Maria Koschier, starši ter ostalo sorodstvo.

V najgloblji bolesti sporočamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem nedoumljivo vest, da nas je po kratkem in težkem trpljenju nepričakovano zapustil naš skrbni soprog in oče, gospod

Josef Debelak, pdč. Notsch,

izdelovatelj cementnin

in posestnik v Neudorfu št. 15, star 55 let.

Našega predragega pokojnika smo pokopali vredo, dne 23. avgusta 1944, ob pol 4. uri popoldne na pokopališče v Lees-u.

Priporočamo ga v molitev in blag spomin! Neudorf, v avgustu 1944.

Zalujoča žena Franziska Debelak roj. Gogala in otroci.